

Iðjupjálfafélag Íslands
Borgartúni 6
105 Reykjavík
www.ii.is

Reykjavík 5. janúar 2023

Efni: Umsögn stjórnar Iðjupjálfafélags Íslands (ÍÞÍ) vegna máls nr. 34/2012: Breyting á lögum um heilbrigðisstarfsmenn (hámarksaldur heilbrigðisstarfsmanna ríkisins)

ÍÞÍ fagnar því að fá tækifæri til að veita frumvarpinu umsögn. Samkvæmt upplýsingum um mönnun og fjölda iðjupjálfa hér á landi (Heilbrigðisþing, 2020) þá er verulegur skortur á iðjupjálfum bæði á höfuðborgarsvæðinu og landsbyggðinni. Ekki hefur tekist að manna öll stöðugildi iðjupjálfa á Landspítala Háskólasjúkrahúsi undanfarin ár og starfsmannavelta er há. Meginástæður þess að iðjupjálfar hætta störfum þar eru lægri laun en annars staðar á opinberum vinnumarkaði. Álag og aðrir þættir í starfsumhverfi hafa einnig áhrif.

Rót mönnunarvandans er sú að of fá mennta sig til starfsréttinda í iðjupjálfun, líkt og gildir um margar aðrar faggreinar innan heilbrigðisvísinda. Lág launasetning, til dæmis hjá ríki hefur þar sitt að segja. ÍÞÍ telur brýnt að ráðast að rót mönnunarvandans og fara í aðgerðir til að laða fleira fólk til náms í iðjupjálfun. Þar með þarf að bæta laun og starfsaðstæður iðjupjálfa sem og önnur sérfræðistörf sem konur sinna í miklum meirihluta. Það er óljóst í frumvarpinu hvernig þessi lagabreyting á að bæta mönnunarvanda það er meira sett fram sem vænting eða tilgáta.

Það er afar mikilvægt að tryggja það að starfsfólk hafi val um að seinka starfslokum og það sé ekki á forsendum atvinnurekanda eingöngu. ÍÞÍ telur að aukinn sveigjanleiki um starfslok þurfi að eiga við um allt opinbert starfsfólk. Síðast en ekki síst þarf að tryggja að lífeyrisréttindi fólks skerðist ekki, eins og staðan er í dag er ekki tekið á móti iðgjöldum fyrir eldri en 70 ára.

Með vinsemd og virðingu,

f.h. Iðjupjálfafélags Íslands
Þóra Leósdóttir, formaður
thoraleo@bhm.is